

צל של אמונה וגם של אהבה - בסוכה וגם במשפחה

הרשתות החברתיות סערו.

היא ישנה עם איפור, האם בכל זאת יש לזוג סיכוי ליצור קשר?

מי שכמוני, לא צופה בתכנית "חתונה ממבט ראשון", ואף נרתע מהקונספט, לא הבין על מה הסערה.

אבל במחשבה שנייה, הבנתי שמה שמסתתר מאחורי דיון של כלום, הוא תובנה של ממש:

זוג שאמור לבדוק היתכנות של קשר ארוך טווח ביניהם, אמור להיחשף.

אם הכלה לעתיד לא מעיזה שהמועמד להינשא לה יראה אותה ללא איפור אף לא לרגע, כנראה היא מסתירה את טבעיותה.

ככה לא בונים חומה.

הפגיעות, מונחת ביסוד המושג משפחה.

לא לחינם אמרה מירב מיכאלי שמשפחה הינה המקום המסוכן ביותר לתינוק.

תינוק הוא ילד, תלוי, פגיע.

זה היסוד לקשר הכל כך עמוק, שאלפי שירים נכתבו בניסיון לתאר אותו, קשרי אם ילד.

הרגעים של פגיעות ותלות מוחלטת, יוצרים תשתית של אהבה וקשר שאין לו תחליף.

וכן, לצד הקשר עלולה להיות חלילה סכנה.

כל זוג שמנסה לבנות זוגיות, מגלה בשלב מסוים, שההכרח להיפתח, להיות פגיע, להחצין את עומק הנשמה ואולי חלילה להיפגע מכך, הינו תנאי לבניית קשר עמוק של אהבה.

אם תשמור על עצמך, לא תיחשף, כנראה לא תפגע.

אבל כך גם תמנע ממך היכולת לאהוב.

ביחסי אהבת העם עם הבורא, אנחנו פגיעים כמו תינוק.

הוא יצר אותנו, מנחה אותנו, מנסה, מצמיח, מעניש, מוביל.

הכל ממנו, הכל שלו.

בימות השנה, אנחנו יכולים להתעלם מכך, לרוב.

אבל פעם בשנה, בחג הסוכות, אנחנו מניחים בצד את הצורך באשליית היכולת שלנו.

הרש"ר הירש (במדבר כט יג) מגדיר את הסוכה כמקום שבו, על ידי הנכונות לחסות תחת גג של כלום, אנחנו נפטרים מהצורך לבנות מגדל בבל, מלהיות במצב של מלחמה, מגננה, מהצורך לחסות תחת הישיגינו, חוכמתנו, יכולותינו.

אנחנו באים כלפי שמים בפגיעות גדולה, בתלות, ונהנים מימי אהבה.

הרבנית חוה מנסבך

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם